

Papież - następca św. Piotra

1. W życiu myślą często wybiegamy w przyszłość: jak będzie ona wyglądała, co będzie się działo z rodziną, z instytucją, w której pracuje; myślimy o następcy, który we właściwy sposób poprowadzi to, co stworzyliśmy, co jest naszym dziedzictwem, co chcielibyśmy, aby było zachowane i kontynuowane. W ten sposób chcemy, aby przez następcę spełniło się nasze trwanie.

2. Syn Boży, Jezus Chrystus zakładając Kościół pragnął, aby on trwał aż do końca czasów. To On wybrał dwunastu nazwanych Apostołami, którzy byli „zaczątkiem Nowego Izraela i początkiem świętej hierarchii” (DM 5), razem wybrani i razem posłani, aby służyć braterskiej wspólnoty wszystkich wiernych. Chrystus ustanawiając Dwunastu nadał im formę „kolegium czyli stałego zespołu, na czele którego postawił wybranego spośród nich Piotra” (KK 19).

3. Posługa w Kościele dotyczy zawsze konkretnej osoby, bowiem każdy zostaje powołany osobiście słowami Chrystusa „Pójdź za Mną” (J 21,22). Tak stało się z Piotrem, którego Chrystus ustanowił swoim zastępcą. Oto po wyznaniu Piotra: „Ty jesteś Mesajsz, Syn Boga żywego”, usłyszał on słowa wypowiedziane przez Jezusa: „Oto i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr (czyli Skala), i na tej Skale zbuduje Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie” (Mt 16,16-19).

Kościół zawsze rozumiał te słowa w ten sposób, że Chrystus ustanawiając Dwunastu jako kolegium, postawił na ich czele wybranego spośród nich Piotra. Dlatego w Katechizmie Kościoła Katolickiego czytamy: „Jak z ustanowienia Pańskiego święty Piotr i reszta Apostołów stanowią jedno Kolegium Apostolskie, w podobny sposób Biskup Rzymski, następca Piotra, i biskupi, następcy Apostołów, pozostają we wzajemnej łączności” (KKK 880).

Tylko Szymona uczynił Jezus Opoką swojego Kościoła, nadając mu imię Piotr. Jemu powierzył klucze Kościoła i ustanowił pasterzem całej trzody, mówiąc: „Paś owce moje” (J 21,17). „Dar związywania i rozwiązywania, dany Piotrowi, został udzielony także Kolegium Apostołów pozostającemu w łączności ze swoją głową” (KK 22). Ta pasterska misja Piotra i innych Apostołów stanowi jeden z fundamentów Kościoła. Jest ona kontynuowana przez biskupów pod przewodnictwem następcy świętego Piotra. Tak więc Papież, Biskup Rzymu i następca św. Piotra, jest „trwałym i widzialnym źródłem i fundamentem jedności zarówno biskupów, jak rzeszy wiernych” (KKK 882).

Jak czytamy w deklaracji „Christus Dominus”, Biskup Rzymski, następca św. Piotra z racji swego urzędu Zastępcy Chrystusa i Pasterza całego Kościoła, „ma pełną, najwyższą i powszechną władzę nad Kościołem i władzę tę zawsze ma prawo wykonywać w sposób nieskrępowany” (ChD 2,5).

Kolegium biskupów posiada władzę autorytatywną jedynie wtedy, gdy pozostaje w łączności z Biskupem Rzymu - następcą Piotra i uznaje w nim swą głowę. Stąd prawdziwe jest stare łacińskie powiedzenie: „Ubi Petrus ibi Ecclesia” – „Gdzie Piotr tam Kościół”. Innymi słowy – tam jest autentyczny Kościół, gdzie jest następca św. Piotra – Papież.

4. Zapamiętajmy: „Papież – Biskup Rzymu i następca świętego Piotra, jest trwałym i widzialnym źródłem i fundamentem jedności Kościoła. Jest Zastępcą Chrystusa, Zwierzchnikiem Kolegium Biskupów i Pasterzem całego Kościoła, wobec którego ma, z ustanowienia Bożego, pełną, najwyższą, bezpośrednią i powszechną władzę” (KomKKK 182).

Ks. Michał Marian Grzybowski